

Dre pr. Pd. i Indførselstold for Hovedpositionen Nr. 228, jfr. efterstaaende Strikvæls fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet.

Under disse Omstændigheder, da en fuldstændig Ophævelse af Sukkertolden ikke lader sig gøre, maatte det sikkerlig erkendes for rigtigst at beholde lidt højere Sats, naar herved kunde opnaas saa væsentlige Bøttelser paa Ris og Stenolie. De foreslaaede Toldsatser for Sukker i de 4 Positioner ere afrundede til hele Tal: 6, 3, 2 og 1 Dre og antages ikke at stille Sukkerindustrien anderledes end hidtil, dog med en Indskrænkning af godt 1 Dre pr. Pd. paa Bestyttelsen af raffineret Sukker. For denne Indskrænkning tør det dog ventes, at Sukkerindustrien vil faa Erstatning i det forøgede indenlandske Sukkerforbrug. Røesukkerafgiften vil i Henhold til ovenstaaende være at ansætte saaledes: $3 \div \frac{3}{4} = 2\frac{1}{4}$ Dre pr. Pd., medens Reglen for Bestatning af Røesukker, svarende til Nr. 19 og derover, lades uforandret. Naar det oprindelige Lovforslag havde ladet Bestyttelsen for Røesukker bortfalde, var det under Forudsætning af, at den forventede stærke Forøgelse i Sukkerforbrug vilde rigelig have erstattet Bestyttelsen. Men man erkender, at næppe nogen anden Industri i Landet er saa vanskelig stillet overfor de endnu betydelige udenlandske Udførselspræmier paa Sukker, der sætte Fabrikanten i Udlandet i Stand til at sælge til Udførsel under Produktionsprisen. Under Hensyn hertil ere vi enedes om at lade Røesukkeret beholde sin nuværende Begunstigelse af $\frac{3}{4}$ Dre. Hovedsatsen for Sukker, nemlig Nr. 228 (der indbringer ca. $\frac{9}{7}$ af den hele Sukkerstat), vil saaledes blive nedsat fra 9,4 Dre til 3 Dre for Indførsel og fra 8,65 Dre til 2,25 Dre for Røesukker, den første Sats ned sættes altsaa til lidt under en Tredjedel, den anden til lidt over en Fjerdedel. I Handelsprisen maa Sukker blive at ned sætte saaledes, at raffineret Sukker bliver mindst $7\frac{1}{2}$ Dre billigere pr. Pd., (idet Tolben ned sættes fra $13\frac{1}{2}$ til 6) og almindeligt Sukker

(Farin) bliver mindst $6\frac{1}{2}$ Dre billigere, (idet Tolben ned sættes fra $9\frac{1}{2}$ til 3). Herved er sikkert nok Forbringeren om, at Nedsættelsen bør være saa søelig, at ingen Del deraf kan forsvinde under Vejs til Forbrugeren, fyldestgjort; og det vil snart mærkes ved en betydelig Forøgelse af Forbruget, særlig i de Kredse, for hvilke Prisen spiller den største Rolle.

Det andet Hovedøjemed for Sukkertoldens Nedsættelse var at støtte Hævebruget. Dette vil i tilnærmelsesvis lige saa høj Grad blive naaet ved det ændrede Forslag, idet den betydelige Nedsættelse paa Sukkerprisen vil udvide det indenlandske Marked for billige Konserverfager. Overfor Udførselen til Udlandet foreslaas en Udførselsgodtgørelse for det Sukker, der anvendes til Konserverfabrikationen; og denne vil formentlig snart bevirke, at vi kunne ombytte den besværlige Udførsel af Frugt med Udførsel af Konserver. Fremtiden vil vise, hvilken Indflydelse dette vil kunne faa for Hævebruget, der hidtil navnlig har lidt under Mangel paa tilstrækkelig og lønnende Afsetning.

Naar Forslaget bemyndiger Finansministeren til at træffe de fornødne Kontrolbestemmelser for Beregning af Udførselsgodtgørelsen, tænker man sig, at dette lettest vil kunne lade sig gøre, ved at der fra Tid til anden efter Undersøgelse af udtagne Prøver bestemmes en Gennemsnitsgodtgørelse for hver Sort af de omhandlede Varer.

Al de Industrier, i hvilke Sukker anvendes som Hjelpestof, antager man, at kun Chokoladefabrikationen muligen kunde udnytte Nedsættelsen af Sukkertolden som forøget Bestyttelse for sig. Da dette ikke bør finde Sted, foreslaas man at ændre Tolben paa Chokolade i nøje beregnet Forhold til den nye Toldsat paa raffineret Sukker.

Med Hensyn til den som Erstatning forudsatte Skat er der her kun Anledning til at bemærke Stattens Størrelse, 10 Ar. pr. Tønde, da denne Ansættelse maa antages at være Betingelse for Opnaaelse af de i Lovforslaget indeholdte Skattelettelser. Det er